

Grådig eller gudfrygtig

Flere unge end i mange år konfirmeres i disse uger. Er det for Gud eller gaverne, lyder det store spørgsmål.

JAKOB RUBIN | jakob.rubin@jp.dk

Det store spørgsmål er, hvorfor konfirmanderne bliver konfirmeret?

Tegning: Rina Kjeldgaard

Så skal drenge igen have akavede jakkesæt på og piger iføres skrud og sminke af en anden verden for at forkynde for den tilrejsende pukkelryggede, at de tror på Gud og formelt bekræfter den dåb, de var for små til at tage stilling til dengang.

Forår er konfirmationstid og mere i dag end længe.

Faktisk slog antallet af konfirmander rekord sidste år, hvilket er påfaldende i en tid præget af en heftig debat om tomme kirker, aflyste gudstjenester og spild af penge.

Ifølge Danmarks Statistik blev 50.834 unge konfirmeret sidste år, hvilket er det højeste tal i ti år. Ligeledes kunne Danmarks Radios såkaldte Detektor for nylig faktatjekke og konstatere, at det er rigtigt, at kirkerne bliver brugt mere end for ti år siden. Til gudstjenester, men også til mange andre, mere moderne, kirkelige aktiviteter.

Det er derfor nærliggende at spørge, om konfirmandopsvinget er udtryk for en øget religiøsitet. Eller om den unge først og fremmest betragter konfirmationen som en cash cow.

Hvilket den er uanset hvad. En gennemsnitlig konfirmand får gaver og penge for et beløb et godt stykke over 20.000 kroner, kunne man læse i Kristeligt Dagblad.

Det høje antal konfirmander i 2011 svarede til 73 procent af årgangen af unge og til en stigning i forhold til året før på tre procentpoint.

»Det er bemærkelsesværdigt, at kirken har det tag i de unge. Mange, der følger det religiøse liv i Danmark, har undret sig over den udvikling,« siger Det Danske Bibelselskabs generalsekretær, Morten Thomsen Højsgaard. Han har fået æren

BLÅ BOG

Morten Thomsen Højsgaard, 38 år.

Ph.d. i religionssociologi fra Københavns Universitet.

Gift, tre børn på 6, 10 og 14 år.

Generalsekretær i Det Danske Bibelselskab siden 1. januar 2011.

Forfatter til flere bøger, senest "Den tredje reformation" om danskernes tro. Aktuell på DR2 med programmet "Tro om igen!" sammen med Sherin Khankan.

af at være ekspert i dagens Det Store Spørgsmål.

»Stigningen i antallet af konfirmander stemmer overens med andre målinger, der viser, at den lejlighedsvis kirkegang, hvor man ikke deltager regelmæssigt i gudstjenester, men kommer ved højtider, også er i klar vækst. Det dokumenterer, at kirken som institution på trods af kritikken har godt fat i befolkningen,« siger han.

Konfirmationen, som den kendes i Danmark, blev opfundet i 1736. Allerede i gamle dage var det kutyme at forære konfirmanden en overdådig gave; det være sig et forsølvet lommeur, nye tænder, en dragkiste eller familiens arvesmykke.

Efter Morten Thomsen Højsgaards mening er der intet galt i at lade gaverne vælte ned over konfirmanden i stride strømme, hvis det er det, man har lyst til.

»At blive konfirmeret skal ikke nødvendigvis ses som et udtryk for, at man fejrer Gud. Man fejrer sig selv. Man fejrer, at man er en familie. Man markerer, at netop alderen omkring de 13-14-15 år er noget specielt, hvor kroppen undergår store forandringer, og også det fejrer man,« siger han.

Det er derfor i Morten Thomsen Højsgaards optik legitimt at lade sig konfirmere for gavernes skyld. Den kirkelige handling fletter sig fint sammen med familietraditioner og kommercielle tiltag.

Han kan derfor sagtens tilslutte sig præsten, der for nylig fra prædikestolen opfordrede forældrene og familien til at være rundhåndede.

»Man skal ikke underdrive betydningen af at give gode gaver som udtryk for den dybere kærlighed, der ligger bag. Uanset konfirmandens syn på Gud handler det om andet end penge. Festtalen til konfirmationen er en lejlighed til at sige noget, man måske ikke får sagt ellers. Konfirman-

den får at vide, at han eller hun er elsket og værdisfuld. Hele det ritual er kirken med i, og det taltaler tilsyneladende et stigende antal unge. Det er kombinationen, der gør det stort,« fremfører generalsekretæren.

Morten Thomsen Højsgaard hæfter sig ved et andet punkt. Nemlig den dialektik, der ligger i, at vi på den ene side i disse årtier oplever de mest individualistiske ungdomsårgange nogensinde, som på den anden side bekender sig til en flokmentalitet og underlægger sig kirken som institution.

»Måske har søgningen mod religion også at gøre med, at kirken står for stabilitet i en hastigt foranderlig verden. For tryghed.«

Flere undersøgelser har påvist, at både islam og kristendom fylder mere end tidligere i danske medier. På den baggrund tilskriver Morten Thomsen Højsgaard også landets muslimer noget af æren for, at folkekirken oplever øget interesse på mange felter.

»Ser man bort fra den mest hadefulde debat, ser jeg diskussionerne om islam i Danmark som noget positivt. Muslimer viser ofte deres religion åbent, udadtil og med stolthed. Det har været med til at bryde med et tabu i Danmark om, at religion ikke var noget, man skiltede med. Det har givetvis fået mange danskere til at overveje deres egen religiøsitet. Gjort mange bevidste om, at de er kristne. Og at de gerne vil være det,« siger han.